

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia V. B. Virgo solitudinem suam, doloremque, & Verbi æterni vbiuis
filentium explicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Sic & amor vario fat vt egerit agmine cursus ;
 Huc quò meta vocat ; credo, reflectet equos.
 Nunc licet immenso trahat ampla volumina gyro ;
 Sancte Puer punctum cor tibi matris erit.
 Omnis tò tendit concors via, siue viarum
 Linca, quo puncto meta ster alta quies,

ELEGIA V.

B. Virgo solitudinem suam, dolorem-
 que, & Verbi æterni vbiuis silen-
 tium explicat.

1. *Se solam à Filio relinqui ingemiscit.*
2. *Vbiq̄ue I E S V M suauiter inclamat ; nec ta-
 men vox inde vlla resultat.*
3. *Omni affectu aduocat Filium.*

Felix illa domus, cui pusio ludit in aulâ ?
 Felices sobolis, spes vbi salua, natus !
 Ast ego non felix ; cui si non plurimus hæres,
 Vnus in vnigenâ floret & omnis honos,
 Flos tamen eximius quouis præ flore, parentem,
 Qui sit lux reliquis, tristis vt umbra later.
 Hæccine virginei sint vltima præmia partûs ?
 Hæccine sub dextrâ cælite pacta fides ?
 Hæccine Iosepho merces iucunda laborum,
 Vsque redux duro currat vt orbe labor ?
 Idquæ vbi iam lætis pax aurea floret in herbis ;
 Et via festiuus personat icta choris ?
 Vidi ego tum quouis ridere rosaria prato,
 Et dare texendas in sacra ferta rotas.
 Inde meo sed mille sinu nisi sidere spinas
 Ingemui : spinis saucia corda flagrant.
 Hinc dolor, vlcus edax, quouis petit orbe medelam ?
Vas medela puer, qui mihi vulnus alit,

Imploro

Imploro sylvas ; imploro nescia rupes ;
 Imploro grauidum, quo salit vnda, specum.
 Et IESV syluis, & rupibus aggemo IESV :
 Musa sed ad surdas stant elementa preces.
 Vna tamen saxi vox edita reddit IESVM :
 Triste pari lagens voce recudit opus.
 Illa sed in tennes exspirat languida questus ;
 Et iam semianimi murmure rauca filet.
 Ergo loqui, dum cuncta silent, puer incipe, Patris
 Nobile tu Verbum ; debita verba neges ?
 Vt quid adhuc, vbi iusta pijs stat gratia votis,
 Abripit incassas aura, vel vnda preces ?
 Sola quid ægra meo gemitu comes aggemit Echo ?
 Non nisi vis lacrymis digna sit aura meis ?
 Malo bibas tristi quos depluo lumine, rores :
 Si non has oculis, at bibe corde preces.
 Quid prohibet, profugo lacrymas vbi fundo puello,
 Affundat socias ipte puellus aquas ?
 Tu meus ille dolor, sis & medicina dolori.
 Omnibus ille salus, noxa parentis eris ?
 Qui mihi dat vulnus, medicus sit vulneris idem.
 Dulce quid est medicâ vulnera ferre manu.
 Dulce quidem fateor : nouus at dolor vrit acerbis
 Cor stimulis ; necdum spes vbi certa redit.
 Tot pueros inter medio stans agmine, dixi :
 Ah ! meus, & solus cur mihi Gnatus abit ?
 Vna tamen peccat, vox consonat altera vero.
 Solus abis ; sed iam non meus ille puer.
 Quid vetat esse meum ? merui quid tale, vel ausim ?
 Nil merui ; nedum tale quid ausa parens.
 Viderit hoc, vt complet iter nunc omne, viator
 Nescio quis, dicet: Mater es ausa nefas.
 Exime, vana licet, nigræ conuicia famæ ;
 Candida quam puri fama pudoris habet ;

